

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1315/88

af 3. maj 1988

om ændring af forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif og forordning (EØF) nr. 918/83 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 28,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I afsnit II, litra C, i bestemmelserne til Den Kombinerede Varenomenklatur, der er knyttet som bilag til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ⁽⁴⁾, er det bestemt, at der skal anvendes en enhedstoldsats på 10 % af værdien for varer, der indføres som småforsendelser til fysiske personer eller af rejsende i deres personlige bagage, for så vidt indførslen ikke har erhvervmæssig karakter, og den samlede værdi af varerne pr. forsendelse eller pr. rejsende ikke overstiger 115 ECU;

i henhold til afsnit II, litra C, punkt 3, i nævnte bestemmelser anvendes enhedssatsen på 10 % for så vidt angår varer, som indføres af rejsende i deres personlige bagage, kun på den del af værdien, der overstiger, hvad der afgiftsfrit kan indføres i henhold til artikel 45 til 49 i forordning (EØF) nr. 918/83 ⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 3822/85 ⁽⁶⁾; det følger derimod af artikel 29, stk. 2, tredje led, i forordning (EØF) nr. 918/83, at enhedssatsen på 10 % anvendes på samtlige varer, der er indeholdt i småforsendelser til privatpersoner, når den samlede værdi af sådanne forsendelser overstiger det beløb, der er fastsat for afgiftsfri indførsel, nemlig 45 ECU;

disse bestemmelser har den uheldige følge, at modtagerne af småforsendelser, hvis samlede værdi måske blot lige overstiger 45 ECU, helt mister retten til fritagelse; en undersøgelse af forholdene har vist, at det ikke skulle give anledning til større administrative problemer at indføre regler på dette særlige område svarende til dem, der gælder for varer, som indføres af rejsende i deres personlige bagage; der bør derfor foretages en tilpasning både af afsnit II, litra C, i bestemmelserne til Den Kombinerede

Varenomenklatur og af afsnit VII i forordning (EØF) nr. 918/83, således at der indrømmes fritagelse for op til 45 ECU ved indførsel af småforsendelser til private, og at enhedstoldsatsen på 10 % kun opkræves for den del af værdien, der overstiger dette beløb;

ved samme lejlighed bør den grænse for værdien af forsendelser til private, inden for hvilken enhedstoldsatsen på 10 % kan anvendes, forhøjes fra 115 ECU til 200 ECU som allerede foreslået af Kommissionen den 16. november 1984 ⁽⁷⁾; ud fra ønsket om klare retsregler bør samtlige ændringer indarbejdes i en ny samlet udformning af afsnit II, litra C, i bestemmelserne til Den Kombinerede Varenomenklatur og af afsnit VII i forordning (EØF) nr. 918/83;

i henhold til artikel 1, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 918/83 betragtes Helgoland som et tredjeland; det følger af bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 2151/84 af 23. juli 1984 om Fællesskabets toldområde ⁽⁸⁾, senest ændret ved Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse, at alle de territorier, der ikke er omfattet af Fællesskabets toldområde, er i samme juridiske situation som Helgoland; nævnte artikel 1, stk. 3, bør derfor ændres;

endvidere fastsættes i artikel 137 og 138 i forordning (EØF) nr. 918/83 de betingelser, på hvilke medlemsstaterne — indtil der er indført fællesskabsbestemmelser på det pågældende område — kan indrømme særlige fritagelser ved import af instrumenter og apparater til brug inden for medicinsk forskning, diagnosticering eller medicinsk behandling;

de erfaringer, som en medlemsstat har gjort med hensyn til brugen af disse bestemmelser, viser, at afgiftsfri indførsel af de pågældende instrumenter og apparater — når det er fastslået, at intet tilsvarende instrument eller apparat samtidig fremstilles i Fællesskabet — ikke kan have skadelige virkninger for Fællesskabets økonomi; den udgør tværtimod en effektiv hjælp ved påvisning og behandling af alvorlige sygdomme, som personer med bopæl i Fællesskabet kan lide af; der bør tilskyndes til gaver i form af sådanne instrumenter og apparater bestemt til medicinske etableringer, der i denne forbindelse er godkendt af de kompetente myndigheder; de fakultative og midlertidige bestemmelser i artikel 137 og 138 i forordning (EØF) nr. 918/83 gældende for instrumenter og apparater til brug inden for medicinsk forskning, diag-

⁽¹⁾ EFT nr. C 254 af 11. 10. 1986, s. 7.

⁽²⁾ EFT nr. C 13 af 18. 1. 1988, s. 173.

⁽³⁾ EFT nr. C 105 af 21. 4. 1987, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 256 af 7. 9. 1987, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 105 af 23. 4. 1983, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 370 af 31. 12. 1985, s. 22.

⁽⁷⁾ EFT nr. C 324 af 5. 12. 1984, s. 5.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 197 af 27. 7. 1984, s. 1.

nosticering eller medicinsk behandling bør derfor gøres endelige og gyldige i hele Fællesskabet, og i dette øjemed bør de nævnte artikler erstattes af et afsnit XIV a, som omhandler dette særlige tilfælde af fritagelse;

forordning (EØF) nr. 918/83 bør ligeledes suppleres for at tage hensyn til det arbejde, der udføres af Verdenssundhedsorganisationen, ved indførelse af en fritagelse for importafgifter for referencestoffer, der er nødvendige for kvalitetskontrollen med lægemidler;

arbejdet i Toldfritagelsesudvalget siden ikrafttrædelsen af forordning (EØF) nr. 918/83 har vist, at en række overgangsbestemmelser, som er fastsat i artikel 136, nu vil kunne gøres endelige under visse betingelser eller gøres tidsbegrænsede eller helt kunne bortfalde; artikel 133 til 136 bør derfor ændres, således at de i videst mulig udstrækning udelukker enhver usikkerhed med hensyn til rækkevidden af de bestemmelser, de indeholder, samt enhver forskel i anvendelsen af den ved forordning (EØF) nr. 918/83 indførte fællesskabsordning vedrørende fritagelse;

disse forskellige ændringer af forordning (EØF) nr. 918/83 bør benyttes som anledning til også at foretage en tilspasning af en række af forordningens andre bestemmelser med henblik på at muliggøre en anvendelse, der er i bedre overensstemmelse med målsætningen, eller med henblik på at sikre overholdelsen af bestemmelser, der er vedtaget af en række internationale organisationer, navnlig OECD-Rådets beslutning/henstilling af 27. november 1985 vedrørende international turistpolitik —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Afsnit II, litra C, i bestemmelserne til Den Kombinerede Varenomenklatur, der er knyttet som bilag til forordning (EØF) nr. 2658/87, affattes således:

C. Enhedstoldsats

1. Der anvendes en enhedstoldsats på 10 % af værdien for varer:

- som indføres i forsendelser fra en privatperson til en anden, eller
- som indføres af rejsende i deres personlige bagage

for så vidt indførslen ikke har erhvervmæssig karakter.

Enhedstoldsatsen på 10 % anvendes, når værdien af de afgiftspligtige varer ikke overstiger 200 ECU pr. forsendelse eller pr. rejsende.

Enhedstoldsatsen anvendes ikke for varer henhørende under kapitel 24, som indføres i en forsendelse eller af rejsende i deres personlige bagage i

mængder, der overstiger de i henholdsvis artikel 31 og 46 i forordning (EØF) nr. 918/83 fastsatte grænser (!).

2. Som værende uden erhvervmæssig karakter anses:

a) for så vidt angår varer, der indføres i forsendelser fra en privatperson til en anden, forsendelser, som:

- finder sted lejlighedsvis
- udelukkende indeholder varer, der er bestemt til modtagerens personlige brug eller til brug for dennes familie, og hvis beskaffenhed eller mængde ikke kan give anledning til tvivl om, at indførslen sker i ikke-erhvervmæssigt øjemed, og som
- sendes til modtageren uden nogen form for vederlag

b) for så vidt angår varer, der indføres i rejsendes personlige bagage, indførsel, som:

- finder sted lejlighedsvis, og som
- udelukkende består af varer, der er bestemt til den rejsendes personlige brug eller til brug for dennes familie eller er beregnet til gaver, og hvis beskaffenhed eller mængde ikke kan give anledning til tvivl om, at indførslen sker i ikke-erhvervmæssigt øjemed.

3. Enhedstoldsatsen anvendes ikke for varer, der indføres under de i stk. 1 og 2 anførte forudsætninger, når den pågældende inden fortoldningen har begæret toldbehandling af varerne i henhold til de importafgifter, der er fastsat for dem. I så fald toldbehandles samtlige varer, som indførslen omfatter, ved anvendelse af de importafgifter, der er fastsat for dem, med forbehold af de toldfritagelser, der er fastsat ved artikel 29 til 31 og 45 til 49 i forordning (EØF) nr. 918/83.

Ved anvendelsen af første afsnit forstås ved importafgifter såvel told og afgifter med tilsvarende virkning som de landbrugsimportafgifter og andre importbelastninger, der fastsættes som led i den fælles landbrugspolitik eller i de særordninger, der anvendes for visse varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter.

4. Medlemsstaterne kan afrunde det beløb i national valuta, der fremkommer ved omregning af 200 ECU.

5. Medlemsstaterne kan bibeholde modværdien i national valuta af 200 ECU uændret, såfremt omregningen af dette beløb ved den årlige tilpasning i henhold til artikel 2, stk. 2, første afsnit i forordning (EØF) nr. 2779/78, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 289/84 (?), før den i stk. 4

omhandlede afrunding foretages, fører til en ændring af modværdien udtrykt i national valuta på under 5 % eller en nedsættelse af denne modværdi.

(¹) EFT nr. L 105 af 23. 4. 1983, s. 1.

(²) EFT nr. L 33 af 4. 2. 1984, s. 2.*

Artikel 2

I forordning (EØF) nr. 918/83 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 1, stk. 3, affattes således:

»3. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, omfatter begrebet tredjelands ved anvendelsen af kapitel I ligeledes de dele af medlemsstaternes territorier, der ikke er omfattet af Fællesskabets toldområde i henhold til forordning (EØF) nr. 2151/84 (¹).

(¹) EFT nr. L 197 af 27. 7. 1984, s. 1.*

2. Artikel 11, stk. 2, affattes således:

»2. Under samme forbehold indrømmes der ligeledes fritagelse for importafgifter for gaver, der sædvanligvis gives ved et bryllup, og som modtages af en person, der opfylder betingelserne i stk. 1, fra personer, der har deres sædvanlige opholdssted i et tredjeland. For at kunne opnå fritagelse må den enkelte gaves værdi dog ikke overstige 1 000 ECU.»

3. Afsnit VII affattes således:

»AFSNIT VII

Forsendelser fra en privatperson til en anden

Artikel 29

1. Med forbehold af artikel 30 og 31 indrømmes der fritagelse for importafgifter for varer i forsendelser fra en privatperson i et tredjeland til en anden privatperson i Fællesskabets toldområde, når der er tale om indførsel uden erhvervmæssig karakter.

Fritagelsen i dette stykke anvendes ikke på forsendelser fra Helgoland.

2. I stk. 1 forstås ved »indførsel uden erhvervmæssig karakter«, forsendelser, som:

- finder sted lejlighedsvis
- udelukkende indeholder varer, der er bestemt til modtagerens personlige brug eller til brug for dennes familie, og hvis beskaffenhed eller mængde ikke kan give anledning til tvivl om, at indførslen sker i ikke-erhvervmæssigt øjemed, og som
- sendes til modtageren uden nogen form for vederlag.

Artikel 30

Den i artikel 29, stk. 1, omhandlede fritagelse gælder for en værdi af 45 ECU pr. forsendelse, heri

medregnet værdien af de i artikel 31 omhandlede varer.

Overstiger den samlede værdi af flere varer pr. forsendelse det i stk. 1 nævnte beløb, indrømmes der fritagelse op til dette beløb for de varer, som, hvis de blev indført særskilt, kunne komme ind under den nævnte fritagelse, dog således at opdeling af en enkelt vares værdi ikke kan finde sted.

Artikel 31

For så vidt angår følgende varer, begrænses den i artikel 29, stk. 1, omhandlede fritagelse til følgende mængder pr. forsendelse:

a) Tobaksvarer:

50 cigaretter

eller

25 cigarillos (cigarer med en stykvægt på højst 3 g)

eller

10 cigarer

eller

50 g røgtobak

eller en dertil svarende kombination af disse varer.

b) Alkohol og alkoholholdige drikkevarer:

— destillerede drikkevarer og spiritus med et alkoholindhold på over 22 % vol; ethanol (ethylalkohol), ikke denatureret, med et alkoholindhold på 80 % vol og derover: 1 liter eller

— destillerede drikkevarer og spiritus, aperitif på basis af vin eller alkohol, tafia, saké og andre lignende drikke, med et alkoholindhold på 22 % vol og derunder; mousserende vin, hedvin: 1 liter

eller en dertil svarende kombination af disse varer,

og

— ikke-mousserende vin: 2 liter.

c) Parfume: 50 g

eller

toiletvand: 0,25 liter.*

4. Artikel 46, stk. 1, affattes således:

»1. Ved indførsel af følgende varer er fritagelsen i henhold til artikel 45, stk. 1, begrænset til følgende mængder pr. rejsende:

a) Tobaksvarer:

200 cigaretter

eller

100 cigarillos (cigarer med en stykvægt på højst 3 g)

eller

50 cigarer

eller

250 g røgtobak

eller en dertil svarende kombination af disse varer.

b) Alkohol og alkoholholdige drikkevarer :

- destillerede drikkevarer og spiritus med et alkoholindhold på over 22 % vol; ethanol (ethylalkohol), ikke denatureret, med et alkoholindhold på 80 % vol og derover: 1 liter eller
- destillerede drikkevarer og spiritus, aperitif på basis af vin eller alkohol, tafia, saké og andre lignende drikke, med et alkoholindhold på 22 % vol og derunder; mousserende vin, hedvin: 2 liter eller en dertil svarende kombination af disse varer, og
- ikke-mousserende vin: 2 liter.

c) Parfume: 50 g

- og
- toiletvand: 0,25 liter.

d) Lægemidler :

En mængde svarende til den rejsendes personlige forbrug.

5. I artikel 49, stk. 2, første led, tilføjes følgende sætning :

»medlemsstaterne kan fastsætte undtagelser i så henseende ;«

6. Artikel 60 affattes således :

»Artikel 60

1. Der indrømmes fritagelse for importafgifter for :

- a) dyr, der er særligt forberedt til anvendelse i laboratorier
- b) biologiske og kemiske stoffer, der er opført på en liste udarbejdet efter fremgangsmåden i artikel 143, stk. 2 og 3, og som indføres udelukkende i ikke-erhvervsmæssigt øjemed.

2. Fritagelse i henhold til stk. 1 omfatter kun dyr og biologiske eller kemiske stoffer, der er bestemt :

- enten til offentlige eller almennyttige institutioner med undervisning eller videnskabelig forskning som hovedbeskæftigelse og til afdelinger af en offentlig eller en almennyttig institution, som har undervisning eller videnskabelig forskning som hovedbeskæftigelse
- eller til private institutioner, der har undervisning eller videnskabelig forskning som hovedbeskæftigelse, og som af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne er godkendt til at modtage disse forsendelser importafgiftsfrit.

3. På den i stk. 1, litra b), omhandlede liste kan kun opføres biologiske eller kemiske stoffer, for hvilke der ikke på Fællesskabets toldområde findes tilsvarende produktion, og hvis særlige egenskaber eller renhedsgrad gør, at de udelukkende eller fortrinvis egner sig til videnskabelig forskning.

7. Følgende indsættes som afsnit XIV a og XIV b :

»AFSNIT XIV a

Instrumenter og apparater til brug inden for medicinsk forskning, diagnosticering eller medicinsk behandling

Artikel 63a

1. Der indrømmes fritagelse for importafgifter for instrumenter og apparater til brug inden for medicinsk forskning, diagnosticering eller medicinsk behandling, som enten skænkes af en velgørende eller filantropisk organisation eller af en privatperson til sundhedsinstitutioner, hospitalsafdelinger og medicinske forskningsinstitutter, der af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne er godkendt til at modtage de pågældende genstande afgiftsfrit, eller som indkøbes af sådanne sundhedsinstitutioner, hospitaler eller medicinske forskningsinstitutter udelukkende for midler, der er stillet til rådighed af en velgørende eller filantropisk organisation, eller som hidrører fra frivillige bidrag, for så vidt det godtgøres :

- a) at tilsvarende instrumenter og apparater ikke samtidig fremstilles inden for Fællesskabets toldområde
- b) at de pågældende instrumenter eller apparater skænkes uden at tilgodese nogen erhvervsmæssig interesse fra giverens side, og
- c) at giveren ikke på nogen måde er forbundet med fabrikanten af de instrumenter eller apparater, for hvilke der anmodes om afgiftsfritagelse.

2. Fritagelsen finder ligeledes og på de samme betingelser anvendelse på :

- a) dele og tilbehør, som specielt er fremstillet til sådanne instrumenter og apparater, såfremt disse dele og dette tilbehør indføres samtidig med de pågældende instrumenter og apparater, eller de, såfremt de indføres senere, kan identificeres som værende beregnet til instrumenter eller apparater, der allerede er indført afgiftsfrit
- b) udstyr til vedligeholdelse, kontrol, justering eller reparation af instrumenter og apparater, såfremt dette udstyr indføres samtidig med de pågældende instrumenter og apparater eller det, såfremt det indføres senere, kan identificeres som værende beregnet til instrumenter eller apparater, der allerede er indført afgiftsfrit.

Artikel 63b

Med henblik på anvendelsen af artikel 63a, og navnlig for så vidt angår de heri omhandlede instrumenter og apparater samt modtagerinstitutioner, finder artikel 54, fjerde led, og artikel 55, 57 og 58 tilsvarende anvendelse.

AFSNIT XIV b

Referencestoffer til kvalitetskontrol med lægemidler*Artikel 63c*

Der indrømmes fritagelse for importafgifter for forsendelser, som indeholder prøver af referencestoffer, der af Verdenssundhedsorganisationen er godkendt med henblik på at sikre kvalitetskontrollen med stoffer, der anvendes til fremstilling af lægemidler, og som fremsendes til modtagere, der af medlemsstaternes kompetente myndigheder er godkendt med henblik på afgiftsfrit at kunne modtage sådanne forsendelser.*

8. I artikel 86 indsættes følgende som litra d):

- d) præmier, trofæer og erindringsgaver af symbolsk karakter og af ringe værdi, som er beregnet til at skulle uddeles uden vederlag til personer med sædvanligt opholdssted i tredjelande i forbindelse med forretningskongresser eller lignende internationale arrangementer, og som i medfør af deres beskaffenhed, enhedsværdi og andre kendetegn ikke kan give anledning til tvivl om, at indførslen sker i ikke-erhvervs-mæssigt øjemed.*

9. I artikel 109 indsættes følgende som litra q):

- q) stempelmærker og lignende, som dokumentation for at afgifter er erlagt i tredjelande.*

10. Titlen på afsnit XXVII affattes således:

»Brændstof og smøremidler i motorkøretøjer og specialcontainere«.

11. Artikel 112 og 113 affattes således:

»Artikel 112

1. Med forbehold af artikel 113-115 indrømmes der fritagelse for importafgifter for:

a) brændstof i de normale tanke:

— i privatbiler og erhvervskøretøjer samt motorcykler

— i specialcontainere

der bringes ind på Fællesskabets toldområde

b) brændstof i reservedunke i privatbiler og på motorcykler, dog højst 10 liter pr. køretøj og med forbehold af nationale bestemmelser om opbevaring og transport af brændstof.

2. I stk. 1 forstås ved:

a) »erhvervskøretøj«: ethvert motorkøretøj (herunder trækker køretøjer med eller uden påhængsvogne), som i medfør af konstruktionstype og

udstyr er egnet og beregnet til, mod eller uden vederlag,

— at befordre mere end ni personer, føreren iberegnet

— at transportere varer

samt ethvert motorkøretøj til anden særlig brug end egentlig transport

b) »privatbil«: enhver bil, der ikke opfylder kriterierne i litra a)

c) »normale tanke«:

— tanke, der af konstruktøren er indbygget i alle køretøjer af samme type som det pågældende køretøj, og hvis permanente anbringelse muliggør direkte brug af brændstoffet som drivmiddel både for køretøjet og eventuelt under transporten for køleanlæg eller andre anlæg.

— Gastanke, der er påmonteret motorkøretøjer konstrueret med henblik på direkte brug af gas som brændstof, samt tanke, der er påmonteret andre anlæg på køretøjet, betragtes ligeledes som normale tanke

— tanke, der af konstruktøren er indbygget i alle containere af samme type som den pågældende container, og hvis permanente anbringelse muliggør direkte brug af brændstoffet under transporten som drivmiddel for køleanlæg eller andre anlæg, som specialcontainere er udstyret med

d) »specialcontainere«: enhver container, der er forsynet med anordninger specielt til køle-, iltnings- eller varmeisoleringsanlæg eller andre anlæg.

Artikel 113

For så vidt angår brændstof i erhvervskøretøjer og specialcontaineres normale tanke kan medlemsstaterne begrænse fritagelsen til 200 liter pr. køretøj, pr. specialcontainer og pr. rejse.*

12. Artikel 132, stk. 2, affattes således:

»Medlemsstaterne kan også bibeholde modværdien i national valuta af det i ECU fastsatte beløb uændret, såfremt omregningen af dette beløb ved den årlige tilpasning i henhold til artikel 2, stk. 2, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 2779/78⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 289/84⁽²⁾, før den i stk. 1 omhandlede afrunding foretages, fører til en ændring af modværdien udtrykt i national valuta på under 5 % eller en nedsættelse af denne modværdi.

⁽¹⁾ EFT nr. L 333 af 30. 11. 1978, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. L 33 af 4. 2. 1984, s. 2.*

13. I artikel 133, stk. 1, indsættes følgende som litra g):

- »g) fritagelser indrømmet i henhold til gensidigt forpligtende aftaler med tredjelande, der er parter i Konventionen angående International Civil Luftfart (Chicago 1944), om gennemførelsen af de anbefalede fremgangsmåder 4.42 og 4.44 i bilag 9 til denne konvention (ottende udgave — juli 1980).«

14. Artikel 134, stk. 1, affattes således:

- »1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen toldbestemmelserne i de internationale konventioner, overenskomster og aftaler af samme type som de i artikel 133, stk. 1, litra b), c), d), e), f) og g), samt stk. 3, omhandlede, der indgås efter denne forordnings ikrafttræden.«

15. Artikel 135 og 136 affattes således:

»Artikel 135

Denne forordning er ikke til hinder for,

- a) at Grækenland opretholder Athos-bjergets særlige status, således som den er sikret i artikel 105 i den græske forfatning
- b) at Spanien og Frankrig, indtil ikrafttrædelsen af en ordning for handelsforbindelserne mellem Fællesskabet og Andorra, opretholder de fritagelser, der gælder i henhold til konventionerne henholdsvis

af 13. juli 1867 og af 22. og 23. november 1867 mellem disse lande og Andorra

- c) at medlemsstaterne, op til en grænse på 210 ECU, opretholder sådanne fritagelser, der overstiger de i artikel 47 omhandlede, og som i givet fald var gældende pr. 1. januar 1983 for søfolk i handelsflåden, der er beskæftiget i international trafik.

Artikel 136

1. Indtil der er indført fællesskabsbestemmelser på det pågældende område, kan medlemsstaterne indrømme særlige fritagelser for fremmede væbnede styrker, der er stationeret på deres område i medfør af internationale overenskomster.

2. Indtil der er indført fællesskabsbestemmelser på det pågældende område, er denne forordning ikke til hinder for, at medlemsstaterne opretholder særlige fritagelser, som indrømmes arbejdstagere, der vender tilbage, efter at de på grund af deres erhverv har opholdt sig uden for Fællesskabets toldområde i mindst seks måneder.«

16. Artikel 137 og 138 ophæves.

17. I artikel 1, 4, 22, 45, 52 til 56, 65, 72, 73, 86, 87, 117 og 120 ændres ordet »Fællesskabet« til »Fællesskabets toldområde«.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1989.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. maj 1988.

På Rådets vegne

M. BANGEMANN

Formand